

پناه بردن بی خانمان های پکن به چاهک های زیر زمین خیابان ها!

در اولین روزهای سرد دسامبر ۲۰۱۲ ، گزارشی در رابطه با بی خانمان های چینی که از فقر و نداری اجباراً در زیر زمین های واقع در زیر خیابان های محله های ثروتمند شهر پکن زندگی می کنند در سایت ها و شبکه های خبری جهان منتشر شد. در میان این گزارشات ، گزارش خبرگزاری رویتر شامل تصاویر بسیار بهت آوری از محل زندگی این افراد بود که وخامت شرایط زندگی باور نکردنی رنجبران تحت ستم در این کشور را نشان می داد. زیر زمین هایی که بی خانمانان به آن جا پناه برده اند مکان هایی بی اندازه کوچک و بسیار متعفن و مرطوب و پر از گازهای سمی خطرناک می باشند. وسعت برخی از آن ها حدوداً دو یا سه متر مربع می باشد که در عمق سه یا چهار متری سطح زمین قرار دارند. بر اساس گزارش های منتشر شده از جمله توسط خبرگزاری آمریکایی "کوارتز" ، حدود ۷ میلیون از جمعیت ۲۰ میلیونی پکن، کارگران مهاجر هستند که حدود ۲ میلیون نفر آنان اجباراً در بیغوله ها و حلبی آبادهای حاشیه شهر زندگی می کنند. از میان این جمعیت حاشیه نشین تعدادی هم در همین محل هایی که برای تعمیر لوله های فاضلاب و سیستم حرارتی و برق رسانی در زیر زمین درست شده اند، شب را به روز می رسانند.

واقعیت این است که دستمزدهای بسیار ناچیز این ستمدیدگان که برای کار از روستاها و شهرهای اطراف پکن به آن جا آمده اند، کفاف کرایه خانه و مخارج آب و برق و سوخت و دیگر امکانات حداقل زندگی را نمی دهد و از این رو است که بسیاری از آن ها مجبورند سال های زیادی از عمر خود را در این گونه مکان ها بگذرانند. در یکی از گزارشات منتشر شده در این رابطه از مرد ۵۲ ساله ای به نام "وانگ زوگینگ" نام برده شده که از ده سال پیش تاکنون در یکی از همین محل ها که در زیر یکی از خیابان های شهر پکن قرار دارد زندگی می کند. در تمام این مدت وی با شستن تاکسی ها و جمع آوری و فروش بطری های پلاستیک از میان زباله ها مخارج خود و خانواده ۵ نفری اش را تأمین کرده است. درآمد وانگ زوگینگ (حدود ۳۵۰ دلار در ماه) به سختی حداقل

نیازهای خانواده وی را (که به دلیل سرپیچی از قانون تک فرزندی چین، بیش از حد معمول نیز هست) تأمین می کند. از آن جا که درآمد وی برای پرداخت کرایه خانه کافی نیست، او و خانواده اش اجباراً به یکی از همین سوراخ ها به عنوان سرپناه پناه آورده اند. این مرد ۵۲ ساله چینی به خبرنگار شبکه انگلیسی زبان چین در رابطه با خودش گفته است که تا پیش از آن در روستای زادگاهش (حدود ۱۸۰ کیلومتری پکن) کشاورزی می کرده، اما به دلیل بیکاری وادار شده است که با همسر و سه فرزندش به پکن آمده و در این دخمه زندگی کنند.

"کوان یوژی" ۶۶ ساله یکی دیگر از ساکنین چاهک های زیر خیابان است. او نیز به خبرگزاری مزبور گفت که در روستایی در ۷۶۰ کیلومتری جنوب پکن زندگی می کرده، اما از ۲۰ سال پیش که خانه اش فرو ریخت و به ویرانه ای تبدیل شد، وادار به زندگی در این محل شده و مواد غذایی مورد نیاز خود را از فروش بطری (با درآمد حدود ۳ دلار در روز) تأمین می کند.

لازم به یاد آوری است که بر اساس قوانین چین، شهروندان این کشور فقط می توانند از امکانات اجتماعی در شهر محل اقامتشان (جایی که آدرس محل اقامت آن ها در شهرداری ثبت شده است) استفاده کنند. به این ترتیب، زندگی در چاهک های زیر خیابان، منجر به محرومیت این ستمدیدگان از امکاناتی مثل خدمات درمانی و آموزشی و غیره نیز برای آن ها شده است.

شیوه برخورد مقامات دولتی با ساکنین این چاهک های زیر خیابان هم ظالمانه است. آن چه باعث روی آوردن این ستمدیدگان به چنین مکان های جهنمی گشته شرایط استثمار وحشیانه در سیستم سرمایه داری امپریالیستی حاکم بر چین می باشد. اما مقامات دولتی به جای تهیه سرپناهی قابل قبول برای این افراد، با توسل به زور آن ها را از این مکان ها بیرون می کنند.

لازم به یادآوری است که در روز ۶ دسامبر، کارگران شهرداری و پلیس پکن در اقدامی هماهنگ با حمله به بی خانمان های پناه آورده به آن چاهک های زیر زمین و با بیرون کردن آن ها از محل زندگی شان، دریچه های ورودی این چاهک ها را با بتون مسدود نمودند تا آن بی خانمان ها نتوانند به آن چاهک های زیر خیابان برگردند.

مامورین شهرداری در حال مسدود کردن دریاچه چاهک با سیمان

به ترتیب دولت نه تنها ساکنین این بیغوله ها را در مکان بهتری اسکان نداده بلکه با مسدود کردن دریاچه های ورودی این چاهک ها، دسترسی تعمیر کاران به سیستم برق و فاضلاب شهری را نیز دشوار کرده است. مسلم است که با کم شدن امکان تعمیر سیستم های یاد شده خطر بروز حوادث خطرناک نیز بیشتر خواهند شد. این امر در شرایطی است که شهرهای بزرگ چین از نظر زیرساخت های شهری در وضعیت اسفناکی قرار دارند. به عنوان مثال، کهنه و قدیمی بودن سیستم فاضلاب پکن باعث شد که در بارندگی های سال گذشته ۸۰ نفر کشته و ۶۰ هزار نفر بی خانمان گردند.

وضعیت دردناک بی خانمان ها و شرایط فجیع زندگی رنجبرانی که بخشی از طبقه کارگر چین را تشکیل می دهند نتیجه سلطه بی چون و چرای سیستم سرمایه داری بر این کشور و انعکاسی از افزایش هر چه بیشتر نابرابری های طبقاتی در چین است.

پکن پایتخت چین

هم چنین باید به این واقعیت دردناک توجه کرد که در سراسر جهان تعداد کثیری از کارگران و زحمتکشان و افراد متعلق به طبقات تحت ستم، شرایط زندگی بهتری از ساکنین چاهک های زیر خیابان های پکن ندارند. سیستم سرمایه داری جز با ایجاد چنین وضعیت هائی برای اکثر افراد جامعه، نمی تواند ثروت های نجومی را برای اقلیت سرمایه دار مهیا کند. تنها راه نجات انسان های تحت ستم از همه این بدبختی و فلاکت ها نابودی ریشه ای سیستم طبقاتی موجود و تلاش برای ایجاد جامعه ای عاری از اختلافات طبقاتی و استثمار و بیداد ستمگران می باشد.